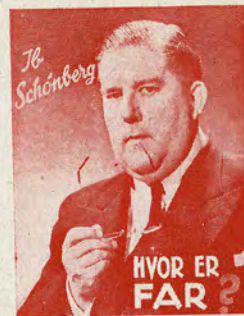

Call
or Falle

Palladiums Billedserie Nr. 101

Palladiums Billedserie Nr. 102

Palladiums Billedserie Nr. 103

Palladiums Billedserie Nr. 104

PALLADIUM
præsenterer:

Torje Larsson
A. V. Olsen
Rolf Husberg
Hermann Andersen
Eddy Petersen
Erge Müller
Olai

Fotograf: Erik Olsen
Tone: Erik Rasmussen
Dekorationer: Erik Aaes
Klipning: Edith Schlüssel
Kopi: Johan Ankerstjerne

Eneret:
A/s Film-Centralen-Palladium

Personerne

Palle	Harald Madsen
Calle	Carl Reinholdz
Erik	Gøsta Holmstrøm
Angela	Berit Lilliecrona
Direktor Bollini	Ib Schönberg
Paul	Allan Bohlin
Holm	Sigurd Tholander
Karlson	Freddy Petersen
Sauber	Alex Suhr
Staldmesteren	George Wernerdtz
Charlie	Jens Bitch-Christensen
Jönsson	Erik Malmberg
Madame Sylvia	Hjørdis Petterson
Pinelli	Harald Neble
Svensson	Douglas Håge

CALLE og PALLE er uadskillelige Venner og følger hinanden i tykt og tyndt. Det er to hjertensgode Fyre, som altid er parate til at række en hjælpende Haand, hvor de kommer frem, og i Cirkus Bollini har de især kastet deres Kærlighed paa den yndige Danserinde Angela, hvis Hest, Lissy, det blandt andet er deres Opgave at passe. Angela har en ivrig Tilbeder i Paul, en ung Verdensmand af en ikke alt for tillidsvækkende Type, men hun har allerede tabt sit Hjerte til Erik, en lovende Musiker i Cirkusorkestret, og hun lader tydeligt Paul forstaa, at hun ikke kan gengælde hans Følelser.

Efter at der paa mystisk Maade er blevet stjålet en betydelig Sum fra Direktør Bollini's Penge-
skab, er Direktøren i en saa pinlig, økonomisk
Situation, at flere af hans Artister umiddelbart før
Aftenens store Galaforestilling forlader ham, og
da Tryllekunstneren Sauber erklærer, at han er
ude af Stand til at gennemføre sit berømte Num-

mer uden sine Medhjælpere, truer Forestillingen
med at gaa i Stykker. Men hvad gør Calle og Pal-
le? De melder sig som altid, naar det kniber, og
Direktøren ser det som sin sidste Udvej at lade
dem gaa ind i Nummeret — til alles Overraskelse
med det Resultat, at Publikums Bifald er ved at
vælte Teltet.

Men Cirkus Bollini maa lukke, og Calle og Palle,
som har 300 Kroner til Gode, faar af Direktøren

overdraget Lissy med Opfordring til at sælge den for 1200 Kroner og sende Resten af Pengene til ham. Det er med tungt Hjerte, de to Venner tager Afsked med deres Veninde, Angela, og drager af Sted med Lissy, kun fulgt af en lille Hund, Cognac, som er blevet deres Kælebarn — og Taarerne staar dem i Øjnene, da de indfinder sig hos Hestehandler Jønsson for at afhænde Lissy. Kan de ikke selv faa Lov til at købe det elskede Dyr? De er villige til at gøre for Hestehandleren, hvad det skal være for at tjene de nødvendige Penge — men han har kun ét Ønske: at de skal gøre sig nyttige i hans Hus. Ganske vist kan han ikke have dem

boende, men det finder Calle og Palle ud af. De opsøger Angela i den Artistpension, hvor hun er flyttet ind, og takket være hendes Anbefaling faar de deres Ophold mod at gaa Værtinden til Haande. Det er et Held for dem, for allerede Dagen efter gør de sig komplet umulige hos Hestehandler Jønsson og bliver med Brask og Bram smidt paa Porten af ham.

Alt imens dette foregaar, har Paul travlt paa sit Felt. Det viser sig, at han er Leder af en skrap Forbryderbande, som residerer paa et Slot uden for Byen, og at det er ham, der staar bag det sensationelle Tyveri i Cirkus Bollini. Han pønser stadig paa at faa Angela i sin Magt, og paa en snedig Maade lykkes det ham virkelig at lokke hende ud paa sit Slot, hvor han brutalt spærrer hende inde. Takket være den lille Hund, Cognac, kommer Angela imidlertid i Forbindelse med sine to gamle Venner, Calle og Palle, og de begiver sig paa hendes Opfordring lige ind i Løvens Hule. En Overgang ser det i Ordets bogstaveligste Forstand sort ud for dem — Paul lader dem ganske simpelt indespærre i Slottets Kælder — men Heldet er med dem, og de undslipper for snart efter at vende frygteligt tilbage, fulgt af alle deres Cirkuskammerater, og denne Gang er det Paul og hans Bande, som trækker det korte Straa.

Loven rammer Forbryderne — og Calle og Palle, de to uadskillelige, er Dagens Helte!

Naar du ler, er det Lykken, som ler!

Tekst: Børge Müller — Musik: Kai Normann Andersen

Refrain
p-f

ler, er det Lyk - ken, som ler, det er li - ge præ -

Lille Hjertenskær, kom nu her og sæt dig ned, .
saa skal jeg berette om, hvorfor jeg elsker dig.
Vid, at du med din lattermilde Yndighed
har mig i din Magt.
— det er rent ud sagt
den, der har besejret mig.

Refrain:

Naar du ler, er det Lykken, som ler,
det er lige præcis, hvad der sker.
Din Latter er som en sød Melodi,
som jeg daglig forelsker mig i.
Og disse Læber, du kommer mig imøde med,
er det vidunderligste Mødested.
Elskede, hvad der end sker:
Naar du ler, er det Lykken, som ler.

Livet, lille du, som vi jo skal leve a',
det er ikke nær saa nemt, som man ku' ønske sig.
Folk gaar rundt og gør Verden til en Graavejrdsda'.
Men jeg stoler paa,
at det nok skal gaa,
bare du vil le til mig.

Noden er udkommet hos

Wilhelm Hansen, Musik-Forlag

PALADS TEATRET, AALBORG · TLF. 1760-1917

— E N P A L L A D I U M F I L M